N°. 32. Anno 1850. **ARNHEMSCHE COURANT.** Donderdag 14 Februari.

De kunst van regeren is de kunst van zich het oogenblik ten nutte te maken.

—

L'art de la guerre c'est l'art de saisir les moments, zeide een beroemd veldoverste en wij gelooven, met geen minder regt althans, te mogen zeggen: *de kunst van regeren is de kunst van zich het oogenblik ten nutte te maken.* Juist die gaaf, om zich aan het hoofd der beweging te stellen, wanneer de beweging eene nationale overtuiging is geworden, om zich noch door de omstandigheden te laten overstelpen, noch vooruit te loopen op hetgeen nog bezig is voor de toekomst te rijpen, is het wat den staatsman onderscheidt, van de twee uiterste typen van het pseudo-staatsmanschap; den fossilen retrogradist, die zich ruggelings laat voortslepen, geene oogen hebbende dan voor hetgeen hij voorbij is gegaan, wanhopig de armen uitstrekkende naar al hetgeen hij terugglaat en den revolutionnair, die alleen den blik rigt op hetgeen *komen* moet, zonder ooit te genieten wat *is*. De staatsman alléén verstaat *de kunst van het oogenblik;* hij plukt de vrucht niet, vóór zij rijp is; hij wacht niet, tot zij van zelve in het slijk valt. De kortzigtige retrogradist werpt zich met domme hardnekkigheid den bruisenden vloed, dien hij niet keeren kan noch te leiden weet, te gemoet en hij wordt het offer zijner dwaasheid; de revolutionnair slecht alle dammen en dijken, opdat de overstrooming op geene hinderpalen stuite en hij doet, met een ander inzigt en in eenen anderen geest, wat de retrogradist deed, hij verdrinkt het land, dat hij redden en behouden wilde. De ervaren man kent en wacht zijnen tijd. In plaats van òf den vloed tegen zich te keeren, òf zich met den vloed te laten voortstuwen, weet hij de kracht te beheerschen, haar te leiden, te rigten en haar aan te wenden tot nuttige doeleinden. Hij geeft haar eene bedding, hij baant haar het spoor, dat zij te volgen heeft, af en de onstuimige vloed die aan allen dood en verderf dreigde, wordt een zegenende, kalme, vruchtbaarmakende stroom.

Het is bij velen een aangenomen geloofs-artikel, dat regeringen steeds gereed en bereid moeten zijn, populaire denkbeelden en sympathiën in haar regeringsstelsel op te nemen, dat regeringen altijd en in alles de publieke opinie tot rigtsnoer moeten nemen. Zoo algemeen gesteld, is de stelling zeker valsch. Wat populair is, wat in den geest der publieke opinie is, is daarom niet altoos het meest juiste noch het beste. Eene verstandige redenering stoot de publieke opinie niet voor het hoofd, maar evenmin volgt zij haar blindelings of onvoorwaardelijk. Eene regering kan zeer wel in het geval komen, dat zij verpligt is *tegen* hetgeen populair en in den zin der publieke opinie is, te strijden. Maar zelfs dan, wanneer het populaire denkbeeld juist, wanneer de publieke opinie in haar regt is, zal nog eene regering dikwerf zich moeten onthouden terstond aan den drang van het publiek, aan den kreet van het algemeen, gehoor te geven. Zoolang het nieuwe denkbeeld niet meer dan eene opinie, dan eene geneigdheid, dan eene sympathie is, is de tijd der toepassing niet gekomen. Eene vrucht, die begint te kleuren, is daarom nog niet geschikt om genuttigd te worden. De opinie, de sympathie, moeten beredeneerde, innig gevoelde, vast gewortelde nationale overtuiging geworden zijn, eer zij hunne plaats als element van regering vorderen kunnen. En dan eerst is het, dat de staatsman zich toont, dan eerst brengt hij de kunst van regeren in praktijk, die de kunst is van zich het oogenblik ten nutte te maken. Hij heeft zich niet laten verleiden populariteit na te jagen, door half volwassen ideeën als beginselen van regering aan te nemen; hij wacht thans niet, tot het volwassen idee hem overvleugelt; op het oogenblik, dat de aandrang dwang zou worden, neemt hij het initiatief om zich de kracht, die tegen hem staat gewend te worden, eigen te maken. Dan eerst, maar ook dan gebiedend noodzakelijk, is het oogenblik voor de regering daar, om zich, zoo als men het noemt, »aan het hoofd der beweging te stellen;" dan is het tijd om èn voortvarend, èn doortastend in hare handelingen te zijn; om met milde hand en onbekrompen zin te geven, om snel in het beramen en krachtig in het uitvoeren te wezen. Waren alle regeringen verlicht en verstandig, en alle ministers *staatsmannen*, men zou zoo vele krachten niet onnut verspild, zien te loor gaan. Regeringen behooren alle krachten zich ten nutte te maken. Alle kracht is — enkel en alleen, naar mate men haar toepast, — element van vernietiging of element van organisatie. Dezelfde kracht, die, heeft men haar zich weten toe te eigenen en ten nutte te maken, nieuwe vastheid, nieuwe zekerheid, nieuwe levenskracht aan staat en regering geeft, zou, verkeerd aangewend, den staat verwoest en de regering vernield hebben; en dezelfde kracht, die, miskend en tegengewerkt, al wat zij op haren weg ontmoet omverwerpt en verbrijzelt, zou, met verstand en behoorlijk aangewend, nieuw leven en nieuwe kracht hebben bijgezet. Men heeft het oogenblik der krisis waargenomen en men is, door de stof te beheerschen, magtiger geworden dan men vroeger was; men heeft het oogenblik ongebruikt laten voorbijgaan, en men heeft, zelfs de magt, die men te voren had, verloren.

Die kunst van het oogenblik, die zich noch aan het verledene vastklampt, noch [illegible] peert, die gave om, niet zich aan de zaken maar de zaken aan zich te onderwerpen, om de gelegenheid in het voorbijgaan aan te grijpen, om noch de omstandigheden voorbij te loopen, noch zich door de omstandigheden te laten voorbijstreven, wordt zeldzaam aangetroffen. Want zoo de mijn, waaruit *ministers* worden opgeheschen, onuitputtelijk is, de *staatsmannen* zijn weinigen; er wordt veel erts, maar weinig goud gedolven. Laat ons slechts het oog slaan op de geschiedenis van Europa, gedurende de twee laatste jaren. Hoevele *staatsmannen*, hoevele ministers, die de kunst verstonden, »om zich het oogenblik ten nutte te maken," om van het element van [illegible] element van organisatie te maken, hebben wij gezien? Toen de vloed hen overviel, lieten zij zich willoos medeslepen; toen het geweld was uitgeput, bouwden zij hunne oude dammen en dijken, wier ongenoegzaamheid hun pas zoo gevoelig was gebleken, weder op. Zij hadden niets geleerd; zij hadden niets vergeten; de volgende vloed zal hen even onbedacht, even onvoorbereid, vinden, en zij zullen zich weder even willoos laten medeslepen. Wij kennen geen land, waar de regering beter de kunst van zich het oogenblik ten nutte te maken verstaat, dan Engeland. Er is misschien geen land waar de regering krachtiger, minder gezind is aan ongemotiveerde populaire sympathiën toe te geven, en tevens geen land, waar de regering meer geneigd is het initiatief der hervorming te nemen, — tolk en orgaan der nationale overtuiging te zijn. De Engelsche *staatsmannen* — en Engeland heeft het geluk, dat in zijne ministeriën meestal *staatsmannen* zitten, — hebben bij uitnemendheid de gaaf het juiste oogenblik, dat de vrucht rijp is en dient geplukt te worden, te vatten. De publieke opinie vindt, in de schijnbare onverschilligheid en werkeloosheid der regering, eenen prikkel om het nieuwe denkbeeld op allerlei wijzen aan te dringen, in de gemoederen in te prenten en wortel te doen schieten, om het te verheffen tot eene diepgevestigde nationale overtuiging. Zoover gekomen begint de regering haar werk; zij vat het ontwikkelde en uitgewerkte idee op en voegt het in haar stelsel van regering. Zij verlamt de kracht niet; zij breekt haar niet; zij maakt er eene kracht van regering van.

Mogen de Nederlandsche ministers toonen, dat ook zij meer dan ministers, dat zij *staatsmannen* zijn; dat ook zij de kunst verstaan, zich het oogenblik ten nutte te maken; dat ook zij beseffen, dat men zich alle kracht tegen maakt, die men zich niet eigen maakt. Zes weken heeft de regering voor zich gehad; de vertegenwoordiging is weder bijeen en de parlementaire werkzaamheden hebben op nieuw eenen aanvang genomen. Wat heeft de regering in dat tijdsverloop *gedaan?* wat heeft zij *voorbereid?* Was het verstandig, wat zij deed, zoo in het verborgene te doen? wat zij voorbereidde, zoo in massa op te hoopen? Al vertrouwt men de regering ten volle, al is men overtuigd van hare goede en juiste inzigten, doordrongen van hare bekwaamheid, men wil *weten*, men wil *zien*, wat de regering doet. De regering moet van zich doen hooren; het publiek wil zelf oordeelen, en heeft regt te oordeelen, hoe de reorganisatie wordt voorbereid, welke plannen van bezuiniging en vereenvoudiging gevormd worden, hoe men ze ten uitvoer legt. De publieke opinie moet bezig gehouden worden; het is beter elke week *iets* te doen, dan [illegible] maanden te wachten om *veel* [illegible] te doen. Een nieuw gouvernement, op welks doen en laten het gansche land het oog gerigt heeft, [illegible] dacht van allen [illegible] wiens vijan-

den geene middelen te laag zijn om het aan te randen, kan zich op geene meer zekere wijze verzwakken en verslijten, dan door stom en, schijnbaar althans, werkeloos te blijven. De ijver verflaauwt, de krachten, die het ten dienste staan, verslappen; ongeduld wordt onverschilligheid; onverschilligheid tegenzin, en wat de vrienden verliezen, winnen de vijanden. Het oogenblik, eens voorbij gegaan, keert niet weder; de geestdrift, eens uitgedoofd, laat zich niet zoo gemakkelijk weder opwekken.

Het ministerie heeft te veel voor, te veel inwendige kern, te veel uitwendige hulpmiddelen om er niet veel van te verwachten en veel van te eischen. Het heeft over vele krachten te beschikken; het beschikke er dan ook over. Het had de zes weken, dat de Kamers niet bijeen waren, beter kunnen besteden. Het had moeten toonen, *dat* het werkte en *wat* het werkte. Wij hebben ons aan dit ministerie aangesloten en wij wenschen, in het belang van ons land, ten sterkste, dat wij ons zullen kunnen blijven aansluiten. Maar het ministerie moet dan ook, hoe eerder zoo beter, den veldtogt openen en het sein tot oprukken geven. Elke *dag* verloren is *kracht* verloren. *L'art de la guerre, c'est l'art de saisir les moments.* Het oogenblik is daar, laten wij het niet ongebruikt laten voorbijgaan.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 8 *febr.* Uit Weenen wordt gemeld, dat het Oostenrijksche kabinet geneigd was, om aan de oud conservatieve partij in Hongarije toe te staan, dat in de Hongaarsche lands-vergadering eene *Magnatentafel* zouden behouden blijven.

— De heer *von Radowitz* wordt morgen avond uit Berlijn [illegible] luitenant-generaal *v. Peucker*, die in den laatsten tijd zijne plaats in de centrale bonds commissie interimistisch bekleedde; zich wel is waar naar Karlsruhe zal terug begeven, doch tegen het einde dezer maand andermaal den post van den heer *v. Radowitz* zal overnemen, daar aan laatstgenoemden de last zal worden opgedragen, om de tot het Berlijnsche verbond toegetredene Duitsche Staten bij den Erfurtschen landdag te vertegenwoordigen.

— De regerende Hertog *van Nassau*, die voornemens was op den 4den dezer Weenen te verlaten, werd gisteren avond in zijne residentie Wiesbaden terug verwacht. Volgens de jongste berigten uit Weenen was zijn broeder, Prins *Mauritz van Nassau*, aanmerkelijk in beterschap toegenomen, zoodat men zijn geheel herstel spoedig te gemoet zag.

— Binnen eenige weken zal te Darmstadt de bekende zaak van den graaf *von Görlitz* dienen. Door een schrijnwerker is op last van de regering een houten, verschillende voeten groot model van het huis van den graaf vervaardigd, dat bij de debatten voor de gezworenen zal dienen. De zamenstelling van dit model is zoodanig, dat de verschillende verdiepingen uiteen genomen kunnen worden, zoodat men een onbelemmerd gezigt op al de verschillende kamers van het gebouw heeft.

Augsburg, 6 *febr.* De *Augsb. Zeit.* deelt een paar brieven uit Athene mede, van 21 en 22 januari, behelzende eenige bijzonderheden nopens de tegenwoordige gebeurtenissen aldaar en de stemming des volks te Athene. Den 20sten januari was het een schoone, heldere dag, hetgeen aanleiding gaf, dat de Koning en de Koningin zich naar de open bare wandelplaats begaven, waar tusschen 3 en 4 ure militaire muziek is. Toen beiden verschenen, werden zij door een luid gejuich van de talrijk aldaar bijeengekomen menigte ontvangen, dat zich telkens herhaalde. Voor nog de muziek had opgehouden, verlieten de Koning en de Koningin het plein en sloegen den weg naar het Olijvenbosch in. Zij werden gevolgd door al de officieren te paard en een aantal palikaren, die de lucht van hun gejuich [illegible]. Intusschen kon men van ditzelfde [illegible], hoe een Engelsch oorlogschip weder een Grieksch vaartuig op het sleeptouw had, gelijk een roofdier zijn buit. Des avonds te half zeven ure keerden de Koning en de Koningin van hunne wandeling terug. In het midden der stad, waar de beide hoofdstraten zich kruisen, werden zij door duizende menschen opgewacht en konden slechts met moeite het paleis bereiken. Het volk wilde den Koning van het paard tillen en in het paleis dragen; het kuste hem de handen en beloofde have en goed, ja zelfs zijn bloed veil te hebben, om de onafhankelijkheid des lands te redden. Van daar stroomde de menigte naar het gebouw, waar de Fransche en Beijersche gezanten wonen. Na hier een luid gejuich aangeheven te hebben, stroomde het volk in eene doodsche stilte voorbij het huis van den Engelschen gezant naar dat van den Russischen, waar mede daverende bijvalskreten werden aangeheven. De laatste Engelsche nota zou behelzen, dat de Grieksche regering van den 22sten januari af, dagelijks 40000 fl. aan de vloot te betalen heeft, tot zoolang aan de eischen voldaan is. De stad was rustig. Men beschouwde te Athene twee dingen als zeker: vooreerst dat Engeland den Koning wil dwingen om tot *Maurokordatos* zijne toevlugt te nemen, en ten anderen, dat deze expeditie mede op Rusland gemunt is. In Moldavie en Wallachije dringen de Engelsche oorlogschepen niet door; daarom tast men den Illyrischen driehoek bij de spits aan.

ENGELAND.

Londen, 9 *febr.* Te Ell-bridge, in het kerspel Landulph, graafschap Cornwallis, heeft men een rijke zilver-ader ontdekt. Hij werd op drie voet diepte gevonden; de erts, op het naauwkeurigst onderzocht, gaf 200 oncen zilver per ton, en ook eene hoeveelheid lood.

— Men schrijft uit Konstantinopel dd. 15 januari, aan de *Times*:

De tegenwoordigheid van Russische troepen in de Donau-vorstendommen, is voor de Porte een gestadige bron van onrust. Op dit oogenblik zijn er 35 à 36,000 man troepen van den Czaar in Wallachije en Moldavie aanwezig, een cijfer, hetwelk verreweg het getal overtreft, dat het kabinet van St. Petersburg regt heeft in die provinciën op de been te houden. De oorlog met Hongarije toch, is sedert lang als geëindigd te beschouwen, en de orde is allerwegen in de vorstendommen hersteld. Rusland heeft dus hoegenaamd geen voorwendsel om zoodanige legermagt in de staten van den sultan op de been te houden, en echter wel verre van een gedeelte zijner troepen terug te roepen, heeft Keizer *Nikolaas* nog een regiment pontonniers naar Wallachije afgezonden. De ministers van de Verhevene Porte hebben zich ernstig beklaagd over deze handelwijze, die van de zijde des Keizers het voornemen schijnt te kennen te geven om de Donau-vorstendommen met zijne krijgsmagt bezet te houden. Tevens heeft men vernomen, dat in Rusland aanzienlijke ligtingen van nieuwe troepen bewerkstelligd worden; ook merkt men daar nu en dan andere voorteekenen op, die de Turken met een achterdochtigen blik het gedrag van den Czaar jegens het Ottomannische rijk doen gadeslaan. *Ach*[illegible] missaris in de Donau-vorstendommen, is van wege zijne regering belast, het vertrek der Russische troepen uit Wallachije en Moldavie zooveel mogelijk te doen bespoedigen; ofschoon die persoon een der meest geachte leden van het Turksche corps diplomatique is, en zijne regtschapenheid algemeen geroemd wordt, zoo zijn de hinderpalen aan zijne zending verbonden, te veelvuldig en onoverkomelijk, dan dat zij door een eenvoudig afgevaardigde zouden kunnen overwonnen worden; en het is hoogst waarschijnlijk, al beklaagden de ministers der verhevene Porte zich regelregt omtrent deze quaestie bij het kabinet van St. Petersburg, dat hunne pogingen door een even ongunstigen uitslag zouden achtervolgd worden. De tusschenkomst van Frankrijk en Engeland is in deze onvermijdelijk, en hoe eer deze interventie plaats heeft, hoe beter. Misschien heeft men in de laatste dagen de krijgsmagt van Rusland uit een overdreven oogpunt beschouwd, doch voorzeker zal niemand derzelfs invloed in Turkije betwijfelen. Na drie dagen geleden (wij schreven volgens den ouden stijl 1 jan.) stond de toegang tot de Russische ambassade een ieder vrij en elke Griek van aanzien te Konstantinopel haastte zich den heer *von Titoff* zijne opwachting te maken. In alle Grieksche kerken binnen de hoofdstad smeekte men luide 's hemels bijstand en zegen af voor Keizer *Nicolaas*, als het hoofd der Grieksche kerk. De Grieksche bevolking is binnen Konstantinopel veel sterker dan de Turksche. Op den nieuwjaarsdag waren de voornaamste straten van Stamboel en Pera overstroomd met Grieken. [illegible] Romeinen, zoo als de Turken hen noemen, vereenigden hunne gebeden voor het welzijn van den Czaar, met de liederen hunner geestelijken; zij smeekten om de uitbreiding en verheerlijking van hunne godsdienst, welker prachtigste tempel binnen de muren van diezelfde stad der ongeloovigen staat, waar zij afgemat en moedeloos hun vernederend bestaan moeten voortslepen. Het zou eene dwaze veronderstelling zijn, te wanen, dat er onder die talrijke menigte een enkele was, die den sultan als zijn wettigen souverein beschouwde, dien hij verpligt is te gehoorzamen, ja wat meer zegt, die de Turken voor menschen houdt, jegens wie hij verpligt is, de gevoelens van landgenoot te koesteren. Onder zulke omstandigheden zou het Keizer *Nicolaas* niet moeijelijk vallen de rust in het Ottomannische rijk te verstoren of zijne veroveringsplannen bij de eerste gelegenheid de beste te verwezenlijken; hij kan ieder oogenblik zeer gemakkelijk twist en tweedragt zaaijen en heeft ten alle tijde eene menigte voorwendsels bij de hand om een vredebreuk te regtvaardigen. Ziedaar op dit oogenblik de vermoedelijke plannen des Keizers: terwijl zijne troepen de Donau-vorstendommen bezet houden, ziet hij op zijn gemak de verwezenlijking zijner begeerten naderen. Want ofschoon de diplomatische betrekkingen tusschen Turkije en Rusland wederom aangeknoopt zijn, ofschoon de laatste mogendheid veel heeft toegegeven in de quaestie der uitgewekenen, het gevaar is op lange na nog niet verdwenen, en de onafhankelijkheid van het Ottomannische rijk wordt op dit oogenblik vrij wat ernstiger bedreigd, dan toen in den herfst des vorigen jaars eene Engelsche vloot naar de Dardanellen gezonden werd.

FRANKRIJK.

Parijs, 10 *febr.* De dag, waarop de verkiezingen zullen plaats hebben, ter vervanging van de te Versailles veroordeelde vertegenwoordigers, is eindelijk officiëel bekend gemaakt. Bij een besluit van den President der Republiek, in den *Moniteur* van heden voorkomende, worden zij vastgesteld op 10 maart. De verschillende partijen hebben dus eene maand tijds, om zich voor den verkiezings-strijd gereed te maken. Alles doet gelooven, dat hij hevig zal zijn, doch de uitslag is nog bij geene mogelijkheid te voorzien. Dat de socialistische partij echter bij de verkiezingen verliezen zal, is buiten twijfel daar al de te vervangen vertegenwoordigers tot die partij behoorden, en men niet aannemen kan, dat zij in de dertig te verrigten keuzen allen de zegepraal zullen behalen. Over het algemeen leveren deze verkiezingen veel belangrijkheid op, en zullen zij noodwendig veel invloed uitoefenen op de houding der partijen en de staatkunde van het bewind. Overigens zal daardoor de beweging, welke vooral in sommige departementen zich in den laatsten tijd openbaarde, veel voedsel vinden.

Parijs blijft steeds de volmaaktste rust genieten, hoewel door de overheid wordt gewaakt, opdat die rust niet gestoord worde. Het heden uitgekomen vijfde nommer van de *Napoléon* logenstraft, overigens, al de geruchten, welke in den laatsten tijd nopens ministeriële veranderingen geloopen hebben; doch deze logenstraffing vindt weinig geloof, vooral onder de organen van de zuiver behoudende partij, welke blijven beweren, dat verscheidene ministers uit het kabinet zullen treden. Het bovengenoemde nummer van den *Napoléon*, die eerst zich hevig tegen de meerderheid der Wetgevende Vergadering uitgelaten had, doch later hiervan was teruggekomen, begint weder een meer aanvallenden toon aan te slaan, zoo niet tegen de geheele meerderheid, dan toch tegen zekere fractie derzelve. De inhoud van dit dagblad geeft een denkbeeld van de zonderlinge gesteldheid der gemoederen te Parijs, welke een mengelmoes van vertrouwen en vrees is.

Nopens de Zwitsersche zaak is [illegible] veel bijzonders te melden. Eenige regels, in het *Journal des Débats*, als eene officiëele mededeeling voorkomende, geven te kennen, dat het federale bewind, door de uitzetting van *Mazzini*, geenszins geacht wil worden aan de eischen van de Noordsche mogendheden toegegeven te hebben. Volgens dit berigt, was tot die uitzetting reeds sedert langen tijd besloten. Doch het *Journal des Débats* is het eenige dagblad, hetwelk deze officiëele mededeeling geeft. Men moet dus nieuwe inlichtingen nopens deze zaak afwachten. De Zwitsersche bladen zelven behelzen niets bijzonders aangaande deze quaestie.

— Het schijnt nu zeker, dat de discussie over de wet op het onderwijs wederom zal uitgesteld worden, om plaats te maken voor het wets-ontwerp betrekkelijk den spoorweg van Parijs naar Avignon. De debatten over deze belangrijke zaak worden tegen de eerste dagen van de volgende week te gemoet gezien.

— Het dagblad *Napoléon* bevat onder anderen de volgende zinsneden: »Eenige dagbladen hebben onlangs, als waarschuwing aan het bewind, gezegd, dat *Karel X* en *Lodewijk Philips* insgelijks een ministerie en een getrouw leger bezaten, en dat zij desniettegenstaande gevallen zijn. Dit is waar. Doch *Karel X* en *Lodewijk Philips* waren niet door de natie verkozen, en hadden niet, even als de President der Republiek, besloten nooit het leger te verlaten, en liever in hun midden te sneuvelen, dan wederom in ballingschap te gaan verkeeren.«

Hetzelfde dagblad leidt uit de verkiezingen in het departement [illegible] af, dat de President der Republiek [illegible] van zijne populariteit heeft verloren, daar, niettegenstaande de heer *Babaud Laribière* algemeen geacht en bemind was, men liever den adjudant van den president, *Edgard Ney*, gekozen heeft.

— De *Moniteur* behelst heden het besluit der wetgevende vergadering, waarbij de te Versailles veroordeelde volksvertegenwoordigers van hunne waardigheid vervallen worden verklaard. De nieuwe verkiezingen zijn daarbij op 10 maart vastgesteld. De te doene verkiezingen zijn ten getale van 30, als: 6 in het departement Saone et Loire, 5 Beneden-Rijn, 3 Seine, 3 Boven-Rijn, 2 Allier, 2 Var en 1 in ieder der departementen Aisne, Arriège, Isère, Loir et Cher, Loire, Opper-Loire, Nièvre, Opper-Pyreneeën en Opper-Vienne.

Ook zijn tegen 10 maart de kiescollegiën in het departement Ardèche bijeengeroepen ter vervanging van den overleden vertegenwoordiger *Rouveure*.

— Betreffende de aangelegenheden van Griekenland, behelst het *Journal des Débats* het volgende:

Koning *Otto* wist het reeds sedert lang hoe ongunstig de bedoelingen van lord *Palmerston* jegens Griekenland waren en had zich dan ook reeds voor alle onverhoopte gebeurtenissen een gedragtslijn voorgeschreven. Zeer goed weet hij het, dat hij met zijn klein koningrijk den ongelijken strijd met het magtige Engeland niet kan volhouden, maar er bestaan twee uitersten en wel: een lijdelijken wederstand of eene abdicatie. Voor het oogenblik bepaalde zich zijne keus tot het eerste; hij zeide tot Engeland: Blokkeer mijne havens, bezet mijne tolkantoren, maak u meester van mijne schepen, maak gebruik, maak misbruik van uwe meerdere krachten, ik neem Europa en Engeland zelf tot regters.

Wij twijfelen er echter niet aan of de Koning zal, ten einde raad, moeten abdiceren en van eene kroon afzien welke hij op geene onafhankelijke wijze kan behouden. Dan zal een zeer ernstig Europeesch vraagstuk moeten opgelost worden, waarbij het beginsel der alliantiën gedwongen wijzigingen zoude kunnen ondergaan en dien ten gevolge het evenwigt der mogendheden in geheel het oosten zou kunnen geschokt worden. Wij wenschen er ons geluk mede, dat de gereede wijze waarop de Fransche bemiddeling aangenomen is, deze nieuwe verwikkelingen voor altijd of tijdelijk heeft uit den weg geruimd; wij veroorloven ons dezen goeden uitslag vooral te danken aan den algemeenen afkeer welke in Engeland zelve over de nieuwe en vreemde, door het gouvernement van dat land tegenover Griekenland gevolgde staatkunde, is aan den dag gelegd.

— In het laatste nommer van den *Mercure Français* vindt men eene nieuwe wijze van fabricering en raffinering van suiker beschreven. De uitvinder daarvan is zekere dr. *J. Scoffern*, in Engeland. Volgens deze wijze van bereiding wordt het lood, dat tot zuivering der suiker en tot wegneming van de kleurstof of andere stoffen dient, door middel van zwavelzuur daaruit verwijderd.

Reeds vroeger heeft men het gebruik van Acetas Plumbi voorgesteld, als zuiveringsmiddel der suiker tijdens de raffinering, doch tot nu toe kende men geen geschikt middel om het lood af te scheiden.

De voordeelen, aan deze wijze van bereiding verbonden, zijn, dat door middel van dezelve alle sappen uit het suikerriet worden getrokken, in plaats van een derde gedeelte, gelijk bij de tegenwoordige wijze van handelen het geval is; dat men het volmaakt wit verkrijgt en zoo men wil, zonder gebruik van het beenderzwart. Ten gevolge van de volmaakte afscheiding van alle onzuiverheden, levert het sap bijna geen schuim op en het is alzoo niet noodig, om dat af te nemen. Eindelijk geschiedt de defecatie in minder dan een derde van den tijd, welke men tegenwoordig noodig heeft en de kwaliteit van de suiker is in allen gevalle, zoo zuiver en zoo droog, dat zij bij het vervoer geen verlies oplevert.

Voor de raffinering kan men de meest onzuivere suiker gebruiken. Uit deze suiker trekt men een product, in qualiteit gelijk aan de beste Moscovados in de grootste kwantiteit, en dat in minder tijds dan tegenwoordig.

Deze methode ontslaat van de uitpersing van schuim, van het gebruik van bloed en kalk. Eindelijk is zij minder kostbaar dan de tegenwoordige wijze van raffinering.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 12 *febr.* De Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Aanmoediging van den Tuinbouw, zal op zondag 24 februari tot en met vrijdag 1 maart, te Haarlem, in de zaal van den Stads Doelen, eene tentoonstelling van planten, vooral van bolgewassen, houden. Er zijn voor dezelve uitgeloofd 7 gouden en 12 zilveren medailles. Van wege de stad Haarlem is eene gouden medaille uitgeloofd. Voorts eene gouden door HH. directeuren der Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen; eene gouden en eene zilveren door den heer *F. van der Oudermeulen*, president der Nederlandsche Handelmaatschappij; twee zilveren door den heer *A. van der Hoop*, en eene door den Leidschen Hoogleeraar *A. H. van der Boon Mesch*. Men wenscht, dat deze tentoonstelling, toegewijd aan den ouden tak van kultuur van Haarlem's schoone streken, veel bijval vinde, en daardoor eenigermate beantwoord moge worden aan de welwillendheid der stads regering, van onze aanzienlijke maatschappij, en van de voorstanders van vaderlandsche belangen, die de pogingen der genoemde maatschappij zoo krachtig ondersteunen.

— Z. M. heeft bekrachtigd de beschikking van Gedeputeerde Staten der provincie Friesland, waarbij aan den heer *van Burmania* baron *Rengers*, op zijn verzoek, eervol ontslag is verleend als lid van dat collegie.

Rotterdam, 12 *febr.* Een brief uit Parijs deelt de volgende zeer belangrijke bijzonderheden mede over den stand van zaken aldaar:

Het Elysée voert ontegenzeggelijk iets in het schild; wel staart het niet regelregt op het doel aan, want het wordt belemmerd door verschillende tegenstrijdige bewegingen in zijnen eigen boezem, waarvan sommigen de ontknooping zouden willen verhaasten, anderen haar regelen; maar het zet zijnen weg volstandig voort, trots alle tusschenkomende schokken. Het schijnt zich weinig te bekommeren om den weerstand in de Wetgevende Vergadering; het meent op het leger te kunnen rekenen en ware het hiervan zeker, dan zou zulks voor het beoogde doel toereikend zijn. Even weinig ducht het de oproerigheid der democraten. Bij ontstentenis van Frankrijk om toe te zien, van de justitie om te straffen, van de geschiedenis om haar vonnis uit te spreken, houdt nog slechts één man den stroom tegen: en wat is één man om den gewelddadigen aanslag van de hoogste en uitvoerende magt te stuiten? Men make zich derhalve gemeenzaam met de gedachte aan een waarschijnlijken, mogelijken en nabijzijnden *coup d'état*: dit ligt in de feiten, de denkbeelden en de openbare omstandigheden. Beteekenisvol is ondertusschen de bedreiging van het blad *l'Assemblée Nationale*, dat zijne aanvallen tegen het presidentschap dezer dagen heeft gestaakt: »Welligt zullen wij al spoedig de uiterste en gewelddigste maatregelen noodig hebben, om ons tegen de demagogie te verdedigen." Dit stemt zeer wel over een met den toon die in *le Dix Décembre* heerscht.

Dezer dagen viel in een politieken kring het gesprek op de vermoedelijke gebeurtenissen; de heer *Molé*, die er bij tegenwoordig was, ging zoo verre van zelfs te zeggen: »wel, waarom niet?" — Men heeft reeds zoo veel moeten doorstaan, dat velen er in den grond huns harten ettelijks over denken.

Het leger staat aan de meest uiteenloopende aanvallen ten doel; de Bonapartisten vallen hetzelve even lastig met hunne vertoogen, als de hoofdleiders der socialisten. Zij zal over de toekomst beslissen, ten minste men gelooft zulks; echter draagt men er niet algemeen kennis van, dat in alle regementen van het Fransche leger eene soort van democratische vrijmetselarij bestaat, ofschoon zij betrekkelijk zeer weinige leden telt; maar zij bestaat, hoe dan ook, en vormt in ieder regement een socialistische kern, die aan de bekwaamheid en het doorzigt der hoofdofficieren ontsnapt; deze propaganda heeft de vaste verwachting van zich te zullen uitbreiden door den jongen onder-officieren denkbeelden van roem en overwinning in te boezemen. Doch daar deze democratische propaganda niet geheel vrij is in hare bewegingen, maakt zij minder voortgang dan de imperialistische. Het denkbeeld eener militaire dictatuur vindt altijd beter ingang bij den soldaat dan dat eener burgerlijke. Hij heeft meer smaak in de beloften van een enkel persoon, dan in die van vele te gelijk. De aanstaande verkiezingen zullen een duidelijken maatstaf aan de hand geven, om het welslagen dier verschillende pogingen te berekenen. (*N. R. C.*)

Groningen, 11 *febr.* Men verneemt, dat de commissie uit de Provinciale Staten van dit gewest, belast met het rapport, betreffende de inpoldering van de Lauwerzee, enz., met dat rapport gereed is, en dat dien ten gevolge door den heer staatsraad gouverneur magtiging van Z. M. den Koning is verzocht tot het bijeenroepen eener buitengewone vergadering.

— Vrijdag laatstleden is bij het Provinciaal Geregtshof uitgesproken het arrest op de criminele procedure, gevoerd tegen *Jan Harms Standeveld*, oud 48 jaren, van beroep scheepsjager, geboren te Veendam en wonende te Muntendam, — *Harm Standeveld* (of *Vos*), oud 23 jaren, van beroep bezembinder, geboren te Veendam en wonende te Muntendam, — *Coenraad Johannes Seip*, oud 23 jaren, van beroep scheepsjager, geboren en wonende te Muntendam, — en *Hillechien Harms Bonder*, oud 47 jaren, van beroep arbeidster, geboren te Oude Pekela, en wonende aan de Ommelanderwijk, gemeente Veendam, — ter zake, onder anderen van twee gewelddadige diefstallen, beide gepleegd aan de Kalkwijk, onder de gemeente Hoogezand, de een in den laten avond van den 6den november 1848, in het huis bewoond door de erven *Sijtze Meijer*, alwaar toen, tusschen 11 en 12 uur, onderscheidene personen zijn binnengekomen, kabinetten en andere meubelstukken opengebroken, zeven muntbilletten, elk van tien gulden, en meer andere goederen arglistig hebben ontvreemd, en bij die daad, door hen met onderlinge hulp en bijstand gepleegd, de bewoners met stokken geslagen, gedreigd en geweld tegen hen gepleegd hebben, waardoor wonden en kwetsuren zijn nagebleven; — en de ander in den nacht van den 15den op den 16den december 1847, door het openbreken der deur van den paardenstal, in de woning van *Annechien Everts Schabels*, weduwe *Ten Cate*, alwaar toen insgelijks onderscheidene personen, te zamen met onderlinge hulp en bijstand, een kabinet en andere meubelen en kasten opengebroken — en onder bedreiging met eene pistool, en met geweldoefening tegen de bewoners, acht en twintig zeeuwsche rijksdaalders en meer andere gelden en goederen arglistig weggenomen hebben.

Eerstgenoemde beschuldigde *Jan Harms Standeveld*, is bij voormeld arrest schuldig verklaard aan beide misdaden, en te dier zake veroordeeld, om op een schavot, met een' strop om den hals, aan de galg te worden opgehangen, dat er de dood na volgt, doch de overige bovengenoemde beschuldigden vrijgesproken en in vrijheid gesteld, met uitzondering van *Coenraad Johannes Seip*, die om andere redenen gevangen moet blijven.

Na de uitspraak van het arrest en tekenmengeving aan den veroordeelde, dat hem de wet eenen tijd van drie vrije dagen vergunt, om, bijaldien hij daartoe termen mogt vinden, zich tegen hetzelve in voorziening van cassatie, bragt de president hem, in eene korte en krachtige toespraak, op eenen toon en in bewoordingen, die den ernst des regters en tevens het meêwaardig gevoel des menschenvriends ademden, onder het oog het gruwzame zijner misdaden, waardoor den regter bij de wet de verpligting was opgelegd geworden, om de doodstraf, en wel de schandelijkste der doodstraffen, over hem te moeten uitspreken, — onder bijvoeging, dat de uitslag van een smeekschrift aan den Koning, om begenadiging, onzeker zijnde, hij zich den hem nog overblijvenden tijd behoorde ten nutte te maken om, door een hartgrondig berouw en boetvaardigheid, de begenadiging van den Oppersten Regter des geheelen menschdoms te verwerven.

— Men verneemt, dat de veroordeelde *Jan Harms Standeveld* zich op heden tegen 's Hofs arrest heeft voorzien in cassatie.

— Is men in de gemeente Hoogezand en Sappemeer in dit jaar begonnen, ter wering van het zoogenoemde nieuwjaarloopen, die gelden door eene commissie te laten verzamelen en die aan de waarlijk behoeftigen uit te deelen, — in de gemeente Nieuwe en Oude Pekela heeft men zich sedert eenige jaren reeds bij die loffelijke gewoonte wel bevonden. En heeft men in de eerstgenoemde gemeenten die gelden in éénS uitgedeeld, in de laatstgenoemde wordt dit in eenige keeren, in eetwaren en geld gedaan. (*Gr. Ct.*)

Koevorden, 6 *febr.* Het water heeft hier zulk een hoogen stand bereikt, dat onze stad bijna van alle kanten ontoegankelijk wordt. Reeds kan men van Overijssel hier niet meer langs den gewonen weg komen, en gaat de brieven-post van hier naar Hardenberg over het Hanoversche dorp Laar, welke post te paard wordt verrigt en anders met een karretje plaats heeft. Voorwaar iets vreemds, en telken jare kan dit bij hoogen waterstand plaats vinden, dat brieven, die op den vaderlandschen bodem nog slechts een' afstand van drie uren moeten vervoerd worden, daartoe nog een vreemd rijk moeten passeren. Zóó slecht zijn hier de wegen, zóó weinig wordt er hier aan gedaan. (*Gr. Ct.*)

Havelte, 10 *febr.* Donderdag avond 11. keerden twee landlieden, per as, woonachtig te Uffelte, gemeente Havelte, van de weekmarkt te Meppel huiswaarts. Toen ze zich op een halfuur afstands van hunne woning bevonden, kwam er een geweldige hagel- en sneeuwbui op, vergezeld van een sterken zuidwestenwind. De duisternis werd daarbij zoo erg, dat 't iemand bange te moede zou worden. Op 't onverwachts kwamen een hunner eenige lichtende punten op de handschoenen. Terwijl men hierover sprak, en vruchteloos er de reden trachtte van op te sporen, vertoonden ze zich niet alleen op de handschoenen, maar ook meer en meer op al hunne kleeren, en het paard scheen als met vonken bezaaid, zoodanig zelfs, dat men 't paard duidelijk kon onderscheiden. Langzamerhand verdwenen ze met 't overtrekken der bui, tot dat men ze nog slechts op de manen en ooren van 't paard waarnam. — Wij geven hiervan door dezen kennis, in de hoop, dat een of ander natuurkundige zich verledige, om dit zeldzame natuurverschijnsel eenigzins nader toe te lichten. (*D. C.*)

Pouderoijen, 10 *febr.* Onder de treurige berigten die van zoo vele zijden inkomen betrekkelijk de verwoestingen, door het geweld des waters veroorzaakt, zijn al wederom die uit den Bommelerwaard beneden den Meidijk, als hoogst gewigtig te vermelden. Die ongelukkige polder, reeds door vroegere rampen zoo zeer geteisterd, eerst door misgewas in 1845, 46, 47, hongersnood en groote sterfte in 1845, later in 1849 door eene dijkbreuk en overstrooming met al de droevige gevolgen van dien, is sedert den nacht van 3 op 4 februari weder het tooneel geworden van een watersnood, waarvan de oudste bewoners zich, ten aanzien van den langdurigen hoogen waterstand, de wedergade niet herinneren, tengevolge van den doorbraak van den Beukelschen dwarsdijk en het bezwijken op onderscheidene plaatsen van den Maasdijk van af Pouderoijen tot aan den Meidijk, alwaar alle huisjes werden weggeslagen, en de bewoners genoopt zich te redden in het genoemde dorp. De ongelukkige ingezetenen van dien polder zijn, als het ware, ten getale van circa 400, teruggedrongen tot op een' smallen dijk, waarvan de vierkante oppervlakte nauwelijks op een bunder mag worden geschat. Bij de veelvuldige rampen die hen binnen zoo weinige jaren troffen, en hun ellendig verarmden toestand is hunne toekomst allerdonkerst. De menschenliefde opende de huizen zelfs der meest behoeftigen, zoodat, Gode zij dank, thans voor het oogenblik huisvesting bij dit gure en stormachtige weder niet ontbreekt, doch de behoeften zullen stijgen en het vooruitzigt blijft bekommerend. (*N. R. C.*)

Arnhem, 13 *febr.* Wij gelooven het Arnhemsch kunstminnend publiek te mogen opmerkzaam maken op het vocaal en instrumentaal concert, dat op de concertzaal in den stads-schouwburg alhier zal gegeven worden door de heeren *Ernst Lubeck*, van 's Hage, op piano, *Stahl*, Keizerlijk Russisch hof... Petersburg en *Hoezel*, van 's Hage, ... Deze heeren zijn te gunstig bekend ... ten dat een uitgelezen publiek ... genotvolle soirée zal gebruik ...

STATEN-GENERAAL.
TWEEDE KAMER.

Zitting van dingsdag, 12 februari.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft in deze zitting hare werkzaamheden hervat. Het nieuw benoemde lid uit Zuid-Holland, de heer *de Fremery*, heeft de bij de grondwet gevorderde eeden afgelegd en zitting genomen. Ook het nieuw benoemde lid uit Gelderland, de heer *van Dam van Isselt*, heeft, nadat zijne geloofsbrieven onderzocht en in behoorlijke orde bevonden waren, mede de bij de grondwet gevorderde eeden afgelegd en zitting genomen.

Onder de ingekomen stukken behooren: 1o. vier Koninklijke boodschappen ten geleide der navolgende wets-ontwerpen met de daarbij behoorende memoriën van toelichting, als:

een wets-ontwerp omtrent het toezigt en de zorg over de zaken der munt;

een wets-ontwerp omtrent de begrootingen der fondsen voor kwade posten van het personeel en het regt van patent over 1843 tot 1848;

een wets-ontwerp tot verhooging der begrooting van 1849, ter zake van renten en onkosten voor uitgifte van schatkistbiljetten;

een wets-ontwerp houdende bedreiging van straf tegen overtreding van keuren of politie-verordeningen van waterschappen;

2o. eene Koninklijke boodschap ten geleide van het verslag der Algemeene Rekenkamer omtrent hare werkzaamheden over 1848, welk stuk verzonden is naar eene commissie bestaande uit de heeren: *Duymaer van Twist*, *van Rijckevorsel*, *Meeussen*, *van Walcheren* en *van Hoëvell*;

3o. Eene missive van den minister van Binnenlandsche Zaken, ten geleide van de rekening van het fonds voor Kolonisatie van behoeftigen over 1848, welk stuk in handen gesteld is van eene commissie, bestaande uit de heeren: *de Monchy*, *van Doorn*, *van Randwijck*, *van Heemstra* en *Leclercq*.

De voorzitter heeft aan de vergadering de redenen kenbaar gemaakt, waarom hij de Kamer eerst tegen heden bijeengeroepen heeft. Hij verklaarde dit gedaan te hebben noch op verzoek van leden der Kamer, noch op verzoek der regering. De voorzitter stelde de bijeenroeping uit, omdat, op het voor de hervatting der werkzaamheden bepaalde oogenblik, de overkomst voor de leden der Kamer moeijelijk en nog geene dringende werkzaamheden voorhanden waren.

Op voorstel van den heer *Lotsy* heeft de vergadering besloten om op morgen ochtend aan de regering de vraag te rigten, of de laatstelijk tot burgemeesters benoemde leden der Kamer die benoeming hebben aangenomen, ten einde, bij toestemmende beantwoording dier vraag, vervolgens de quaestie te behandelen, of de betrekking van burgemeester behoort tot de bezoldigde staatsambten, bedoeld in art. 91, alinea 4 der grondwet.

De commissie benoemd, om in vereeniging met eene commissie uit de Eerste Kamer en in overleg met de regering, de overbrenging van het bestuur der openbaarmaking van het verhandelde in de Kamers te regelen, heeft, bij monde van den heer *Boreel van Hogelanden*, haar verslag deswege uitgebragt, en is vervolgens belast geworden met het nemen van verdere maatregelen ter invoering der stenographie.

Na de trekking der afdeelingen voor de maanden februari en maart, zijn door die afdeelingen gekozen:

tot hare voorzitters de heeren: *Boreel van Hogelanden*, *van Dam van Isselt*, *van Heemstra*, *Duymaer van Twist* en *de Man*;

tot hare onder-voorzitters de heeren: *Verwey-Mejan*, *Backer*, *Lotsy*, *Groen van Prinsterer* en *Storm van 's Gravesande*; en

tot leden der commissie voor de petitiën de heeren: *Wintgens*, *van Heiden Reinestein*, *Zijlker*, *Sloet tot Oldhuis* en *Poortman*.

Staat der Rivieren in Gelderland enz.

[illegible] van 12 februari.

Boven-Rijn.

8 febr., 7 uur v. m., te Coblenz 23 vt. 3 dm.; in de laatste 11 uren gevallen 1 vt. — Het water blijft vallende. — Ook de berigten uit Mainz melden val.

8 febr., 6 uur v. m., te Dusseldorf 26 vt.; gevallen ½ vt.

11 febr., 11 uur v. m., te Emmerik 6.88 el; gevallen 21 N. dm.

11 febr., 12 uur v. m., te Spijk 6.33 el; 1.47 el onder nul of het noodpeil; gevallen 21 N. N. dm.

11 febr., 4 uur n. m., te Lobith gevallen 22 N. dm. — De overlaat werkt met 1.82 el.

11 febr., 8 uur v. m., te Oud-Zevenaar 6.53 el; 1.17 el onder nul of het noodpeil; gevallen 10 N. dm. — De Lijmersche overlaat werkt met 9 dm.

Waal.

11 febr., 6 uur v. m., te Hulhuizen 6.84 el; 1.32 el onder nul of het noodpeil; gevallen 16 N. dm.

11 febr., 8 uur v. m., te Lent 6.65 el; 2.35 el onder nul of het noodpeil; gevallen 25 N. dm.;

11 febr., 1 uur n. m., te Tiel 6.64 el; 4.36 el onder nul of het noodpeil; gevallen 6 N. dm. — De Bommelsche overlaten werken met 1.03 el.

11 febr., 9 uur v. m., te Tuil 3.87 el; 1.13 el onder nul of het noodpeil; gevallen 1 N. dm.

11 febr., 5 uur v. m., te Gorinchem 3.76 el; 1.42 el onder nul of het noodpeil; noch gewassen, noch gevallen.

Neder-Rijn en Lek.

12 febr., 6 uur v. m., te Pannerden 6.36 el; 1.49 el onder nul of het noodpeil; gevallen 8 N. dm.

11 febr., 8 uur v. m., te Arnhem 5.99 el; gevallen 6 N. dm.

11 febr., 8 uur v. m., te Culenborg 5.93 el; 0.17 el onder nul of het noodpeil; gevallen 12 N. dm.

11 febr., 7½ uur v. m., te Vianen 4.33 el; 0.63 el onder nul of het noodpeil; gevallen 13 N. dm.

IJssel.

11 febr., 8 uur v. m., te Westervoort 5.87 el; 0.63 el onder nul of het noodpeil; gevallen 3 N. dm.

10 febr., 8 uur v. m., te Doesborgh 4.93 el; gevallen 10 N. dm. — De Angerlosche polder is geïnundeerd door het water van de Lijmersche overlaat.

10 febr., 8 uur v. m., te Zutphen 6.12 el; gewassen 4 N. dm.

Maas.

11 febr., 5 uur v. m., te Neerasselt 5.74 el; 0.86 el onder nul of het noodpeil; gevallen 17 N. dm. — Het water vallende.

11 febr., 10 uur v. m., te Alphen. — Het water vallende.

Al de ingekomen berigten melden, dat de dijken zeer veel door afslag lijden, waarin steeds zoo veel mogelijk wordt voorzien. De storm, die gisteren avond en in den afgeloopen nacht woedde, heeft dezelve nog zeer vermeerderd, hetgeen, aangezien de dijken en door den hoogen waterstand en door den regen al meer en meer doorweekt worden, de toestand weder meer zorgelijk maakt dan die geweest is.

Eene verzakking in den dijk te Alphen (Maaskant) heeft zich uitgebreid, doch is goed voorzien. — Eene nieuwe verzakking heeft zich aldaar meer bovenwaards geopenbaard, en waren de noodkeeringen door den storm weggeslagen, doch weder hersteld.

Eene verzakking te Slijkwell (Bommelerwaard, Maaskant) is zoodanig voorzien, dat er voor het oogenblik geen gevaar is.

12 febr., te Hulhuizen 1.32 el onder nul of het noodpeil; gevallen 16 N. dm.

12 febr., te Lent 2.35 el onder nul of het noodpeil; gevallen 25 N. dm.

10 febr., te Alphen. — De 2de afschuiving in de binnenglooijing is vergroot; en eene 3de is ontstaan. — Geen dadelijk gevaar.

11 febr., te Slijkwell, in den Bommelerwaard: [illegible] zoodat er geen gevaar aanwezig is.

12 febr., te Pannerden 1.49 el onder nul of het noodpeil; gevallen 8 N. dm.

11 febr., Lijmersche overlaat; het water is nog 9 dm. boven het overlaatspeil; men ziet het einde van de werking te gemoet.

11 febr., te Doesburg. — De Ellekomsche overlaat werkt met 70 dm. Volgens geruchten is de Hooglurensche dijk boven de Pipeluur doorgebroken.

11 febr., te Zutphen. — De Kanonsdijk loopt over 300 à 400 el met 12 à 17 dm. over, en de Baaksche weg met 12 dm.

10 febr., 8½ uur v. m., te Deventer 6.39 el (overlaatspeilschaal). De overlaat waakt op de hoogste plaatsen nog 2 dm. en loopt op de laagste plaatsen 1 à 2 dm. over.

13 febr., 8 uur v. m., te Arnhem 5.80 el; gevallen 5 N. dm.

Burgerlijke stand.

NIJMEGEN:

Van 4 tot en met 11 feb.

Gehuwd: B. van Bebber en M. Derrickx. — F. J. Hubscher en B. J. Graffelman. — J. F. Smals en A. M. Kersten. — P. Brugman en M. G. Janssen.

Bevallen: H. Hagens, geb. de Bruyn, Z. — J. Verbeeten, geb. Bos, D. — E. Glas, geb. Kersten, Z. — G. Sengers, geb. Sanders, Z. — A. Berenbroek, geb. Beer, Z. — J. Dekkers, geb. Linders, D. — M. Schulink, geb. Rijnen, doode D. — E. Stoop, geb. Schwaiger, D. — G. Kloosterman, geb. Te[illegible]nissen; D. — S. de Champs, geb. Wels, 2 D. — M. Struik, geb. Snel, Z. — H. A. Willemsen, geb. Schouten, Z. — J. W. in den Bosch, geb. Urbanowitz, D. — E. Cuypers, geb. Bemelaar, D. — G. Scholten, geb. Leenders, D. — J. Soeter, geb. Hendriks, D.

[illegible] nen, 2 j. — M. L. Driessen, 16 d. — H. C. Wouters, 3 j. — M. C. Hofstee, 6 m. — M. Gompers, 55 j. — H. A. Rehe, 6 j. — W. Jansen, wed. Co[illegible]beth, 67 j. — B. R. C. Welling, 5 m.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 13 februari.

Alhier was de middenprijs ter markt van gisteren: van de 675 verkochte mudden *Tarwe*, per Ned. mud *f* 6.86; van de 317 verkochte mudden *Rogge* *f* 4; van de *Gerst* was de hoogste prijs *f* 3.[illegible] en de laagste *f* 3.50; van de *Boekweit* de hoogste prijs *f* 5 en de laagste *f* 4.50; van de *Haver* hoogste prijs *f* 2.30 en de laagste *f* 1.60. De prijs van de *Boter* was per Ned. pond *f* 0.44 à 0.52.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1, voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.